

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/31/2013
Identifikačné číslo spisu:	1310201535
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1310201535.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne Renáta Strapcová s miestom podnikania Žaškov, Kozlovská 334, IČO: 43 413 218, zastúpenej advokátom Mgr. Milanom Migom, Radlinského 29, Dolný Kubín, proti žalovaným: 1/ NOVADACH, s. r. o., Bratislava, Stará Vajnorská 27, IČO: 35 846 151, zastúpenému Advokátskou kanceláriou Mandzák a spol., s r. o., Bratislava, Zámocká 5, 2/ ZIPP Bratislava, spol. s r. o., Bratislava, Mlynské Nivy 61/A, IČO: 31 355 161, zastúpenému Marián Valko & partners, s. r. o., Bratislava, Porubského 2, o zaplatenie 8 096,94 eur s prísl., vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 24Cb 75/2010, na dovolanie žalovaného 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 7. novembra 2012, č. k. 3Cob 382/2011-158, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného 1/ o d m i e t a .
Žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava III rozsudkom z 26. apríla 2011, č. k. 24 Cb 75/2010-117 uložil žalovanému 1/ povinnosť zaplatiť žalobkyni 6 360,95 eur spolu s 9% úrokom z omeškania zo sumy 8 807,33 eur od 15. septembra 2008 do 6. augusta 2009, zo sumy 1 781,65 eur od 2. októbra 2008 do 6. augusta 2009 a zo sumy 6 360,95 eur od 1. novembra 2009 až do zaplatenia. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobkyni priznal voči žalovanému 1/ náhradu trov konania v rozsahu 57% a žalovanému 2/ priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Rozhodol tak s odôvodnením, že 25. februára 2004 uzavrela Slovenská správa ciest ako objednávateľ so Združením „Nová Bystrica - Oravská Lesná“ STRABAG, a. s., ZIPP Bratislava, spol. s r. o. ako zhotoviteľom zmluvu o dielo, predmetom ktorej bolo zhotovenie diela: Preložka cesty II/520 Nová Bystrica - Oravská Lesná - variantné riešenie. Žalovaný 2/ ako objednávateľ a žalovaný 1/ ako zhotoviteľ uzavreli 16. mája 2008 zmluvu o dielo č. 277/2008, predmetom ktorej bola kompletná realizácia izolácie mostovej konštrukcie na stavebných objektoch SO 206, SO 210 - Mostové konštrukcie na predmetnej stavbe.

Dňa 16. mája 2008 si žalovaný 1/ objednal u žalobkyni vykonanie prác na predmetnej stavbe, konkrétne

guličkové otryskanie povrchu mostovej konštrukcie v celkovej výmere cca 15 000 m² a frézovanie väčších nerovností povrchu mostovej konštrukcie, ktoré budú dohodnuté podľa skutočnej potreby. Podľa objednávky sa práce mali zahájiť od 20. mája 2008 s tým, že otryskanie a frézovanie budú realizované v takom rozsahu, aby povrch mostovej konštrukcie zodpovedal technicko-kvalitatívnym požiadavkám Slovenskej správy ciest a výmery budú spresnené podľa skutočne realizovaných prác. V ten istý deň bol za účasti zamestnanca žalovaného 2/ Ing. T. C., zamestnanca žalovaného 1/ Ing. S. E. a A. K. spísaný zápis z koordinačnej porady, v ktorom skonštatovali, že na úpravu povrchu je pripravených cca 5 000 m² betónovej mostovky, že je potrebné spraviť kontrolu povrchu betónovej mostovky, ktorú dohodne a dátum stanoví žalovaný 2/ po kontrolnom dni konanom 21. mája 2008. Všetci traja sa ústne dohodli na tom, že miesta na opracovanie bude žalobkyni určovať a zadávať Ing. T. C., s ktorým je potrebné preberať aj ostatné záležitosti, týkajúce sa prác na stavbe. V ten istý deň žalobkyňa, ako preberajúca a žalovaný 1/ ako odovzdávajúci podpísali protokol o prevzatí staveniska na frézovanie nerovností a otryskanie povrchu mostovky.

Faktúrou zo 17. júna 2008 vyúčtovala žalobkyňa žalovanému 1/ sumu 179 345,-- Sk, splatnosť 1. júla 2008, za vykonané frézovanie a otryskanie mosta. Žalovaný 1/ faktúru zaplatil 30. augusta 2008.

Faktúrou z 21. júla 2008, č. 2008046 žalobkyňa vyúčtovala žalovanému 1/ sumu 13 352,-- Sk za frézovanie mosta 12. júla 2008.

Faktúrou z 31. augusta 2008, č. 2008061 žalobkyňa vyúčtovala žalovanému 1/ sumu 265 329,50 Sk, splatnosť 14. septembra 2008, za otryskanie mosta a ofrézovanie nerovností 27. augusta 2008. Rozsah vykonaných prác, účtovaných v tejto faktúre, potvrdil na dodacom liste 27. augusta 2008 stavbyvedúci žalovaného 2/ Ing. T. C..

Faktúrou zo 17. septembra 2008, č. 2008066 vyúčtovala žalobkyňa žalovanému 1/ sumu 297 602,50 Sk, splatnosť 1. októbra 2008, za otryskanie mosta a ofrézovanie nerovností 5. -14. septembra 2008. Rozsah vykonaných prác potvrdil na dodacom liste zo 14. septembra 2008 tiež Ing. T. C..

Listom z 12. decembra 2008 žalovaný 1/ oboznámil žalobkyňu s výsledkom jeho rokovaní s generálnym dodávateľom stavby, t. j. so žalovaným 2/, ktoré sa týkali odsúhlasenia a uhradenia faktúr za práce spojené s vyspravením podkladu. Záver žalovaného 2/ bol, že predložené výmery realizovaných prác sú nesprávne. Výmery, ktoré hlavný stavbyvedúci potvrdil, obsahovali aj práce, ktoré nebolo potrebné realizovať, alebo frézovanie niektorých miest bolo fakturované viackrát. Ďalej uviedol, že z týchto dôvodov nemôžu byť faktúry žalobkyni uhradené a hneď, ako mu doručí upravený súpis vykonaných prác, potvrdený Ing. T. C., bude v tejto veci znovu konať a žiadať žalovaného 2/ o uhradenie faktúr. V liste tiež uviedol konkrétne spochybnené výmery. Žalobkyňa na uvedený list odpovedala e-mailom, v ktorom vysvetlila dôvody viacnásobného frézovania povrchu, ako aj dohodnutú hodinovú cenu. Uviedla tiež, že Ing. T. C. podpísal preberacie protokoly podľa skutočného stavu, preto jej nie je jasné, prečo by mala ísť za ním po iné výmery.

Listom zo 16. decembra 2008 žalovaný 1/ oznámil žalobkyni, že „vybojoval“ od žalovaného 2/ za práce spojené s vyspravením podkladu sumu 430 000,-- Sk, ktorú žalovaný 2/ uhradí aj napriek tomu, že nemá od neho odsúhlasené výmery k fakturácii. Ďalej uviedol, že suma faktúr, vystavených žalobkyňou je 634 980,-- SK bez DPH a teraz vie uhradiť sumu 279 290,-- Sk bez DPH, hneď po tom, ako od žalobkyne dostane pre ukončenie účtovného roka dobropis na sumu 204 982,-- Sk bez DPH. O takto dobropisovanú sumu bude „bojovať“ začiatkom roka 2009.

Žalobkyňa vystavila 17. decembra 2008 žalovanému 1/ faktúru/dobropis č. 2008082 na sumu 204 982,- - Sk bez DPH, t. j. celkovo na sumu 243 928,50 Sk so splatnosťou 31. decembra 2008.

Listom z 15. októbra 2009 právny zástupca žalobkyne vyzval žalovaného 1/ na zaplatenie sumy 9 878,59 eur do 10 dní od doručenia. Žalovaný odpovedal, že pohľadávku neuznáva.

Takto zistený skutkový stav súd vyhodnotil ako dostatočný pre rozhodnutie veci, preto ďalšie navrhované dokazovanie, navrhované žalovaným 1/, a to svedeckú výpoveď Ing. C. a jeho nadriadeného

neprisústil s tým, že tento ako stavbyvedúci podpísal dodacie listy, v ktorých odsúhlasil výmery realizovaných prác. Dôvody, pre ktoré následne popreli odsúhlasené výmery, boli pre posúdenie sporu irelevantné. Súd dospel k záveru, že žalobou uplatnený nárok je opodstatnený len čiastočne. O tom, že žalobkyňa vykonala aj práce účtované faktúrou č. 2008046 v sume 13 352,-- Sk (443,21 eur) nepredložila žiadny dôkaz. Žalobu súd zamietol aj v časti 38 946,50 Sk (1 292,79 eur), čo predstavuje 19% daň z pridanej hodnoty z vystaveného dobropisu podľa vtedy platného zákona o DPH. V konaní nebolo preukázané, žeby žalobkyňa tento dobropis následne stornovala po tom, ako ho vyhlásila za neplatný. Vystavený dobropis súd nehodnotil ako vzdanie sa práva, v dôsledku čoho by zanikol jej nárok na zaplatenie ceny diela. Vystavenie dobropisu podľa súdu malo vplyv na omeškanie s plnením peňažného záväzku. V dôsledku vystavenia dobropisu súd obdobie po splatnosti faktúry č. 2008066 neposudzoval ako obdobie, kedy bol žalovaný 1/ v omeškaní s platením tejto faktúry v celej jej pôvodnej výške. Obrane žalovaného, že žiadne práce od žalobkyne neprevzal, resp. ich neprevzal v tom rozsahu, súd neuznal s tým, že žalovaný je podnikateľom a mal si byť vedomý toho, že so žalobkyňou uzavrel samostatnú a nepodmienenú zmluvu o dielo. Pokiaľ chcel zachovať svoje práva zo zodpovednosti za vady množstva, mal vykonané práce riadne a včas kontrolovať. Ak kontrolu riadne nevykonával a ponechal riešenie všetkých záležitostí na stavbe na žalovaného 2/, znáša tým prípadné dôsledky svojej pasivity. Ak mu žalovaný 2/ neuhradil časť ceny diela, žalovaný 1/ nemôže bez ďalšieho preniesť tieto dôsledky na žalobkyňu, ako na svojho subdodávateľa. Z uvedených dôvodov žalobe voči žalovanému 1/ vyhovel tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Žalobu voči žalovanému 2/ zamietol, ako neopodstatnenú.

Na odvolanie žalovaného 1/ v časti, ktorou bolo žalobe vyhovené, vec prejednal Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací a rozsudkom zo 7. novembra 2012, č. k. 3 Cob 382/2011-158 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil a žalovanému 1/ uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 517,42 eur náhrady trov odvolacieho konania.

Rozhodol tak s odôvodnením, že sa v celom rozsahu stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, a to z dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Nepovažoval za dôvodnú odvolaciu námietku, že žalovanému 1/ bola odňatá možnosť konať pred súdom. Z ustanovenia § 120 ods. 4 O. s. p. nevyplýva, že je súd povinný poučiť účastníkov na pojednávaní pred vyhlásením uznesenia, ktorým súd končí dokazovanie a neukladá mu ani povinnosť zaznamenať toto poučenie v zápisnici z pojednávania. Z obsahu spisu zistil, že predvolanie na pojednávanie vytýčené na 25. januára 2011, obsahovalo poučenie podľa § 120 ods. 4 O. s. p. a predvolanie bolo žalovanému 1/ riadne doručené 16. decembra 2010. So zreteľom na uvedené, nepovažoval za potrebné vyhovieť návrhu odvolateľa na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov, ktorých žalovaný 1/ navrhol ešte v konaní pred súdom prvého stupňa, nakoľko výpoveď svedkov, navyše po uplynutí pomerne dlhej doby od vykonania prác, nie je spôsobilé vyvrátiť obsah písomného dôkazu vyhotoveného Ing. C., a to podpísaného dodacieho listu z 27. augusta 2008 a 14. septembra 2008. Navyše ani zo žiadosti žalovaného 1/ zo 16. decembra 2008 o vystavenie dobropisu nevyplýva, žeby dôvodom tejto žiadosti bolo nevykonanie prác v rozsahu, na ktorý bola žalobkyňou vystavená faktúra a nesúhlas žalovaného 1/ s poskytnutím plnenia. Naopak svedčí o snahe žalovaného 1/ získať prostriedky na preplatenie tejto sumy, i keď s omeškaním až začiatkom roka 2009. O tom, že žalobkyňa nevykonala a nefakturovala práce navyše, svedčí nepochybne rozsah predmetných prác dohodnutých medzi žalobkyňou a žalovaným 1/, ktorý zodpovedá rozsahu týchto prác tak, ako boli dohodnuté v zmluve o dielo. Z uvedených dôvodov rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

Proti tomuto rozsudku podal dovolanie žalovaný 1/. Žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Podľa dovolateľa rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvého stupňa, je postihnuté vadou podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p., nakoľko postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú námietku uvedenú v odvolaní voči rozsudku súdu prvého stupňa, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, a to jednak nevykonaním

navrhovaných dôkazov a jednak tým, že nebol riadne poučený v zmysle ust. § 120 ods. 4 O. s. p. súdom prvého stupňa o tom, že všetky dôkazy a skutočnosti sa musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Podľa dovolateľa toto poučenie musí byť uvedené v zápisnici o pojednávaní. Poukázal v tejto súvislosti na ust. § 119a ods. 1 O. s. p. platného v ČR, ktoré je zhodné s ustanovením § 120 ods. 4 O. s. p., platného v SR a na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 10. novembra 2010, sp. zn. 21 Cdo 4069/2009, v ktorom súd vyslovil, že zo zápisnice o pojednávaní pred súdom prvého stupňa, po ktorého skončení bol vyhlásený rozsudok, je nepochybné, že pred skončením tohto pojednávania sudca pred skončením pojednávania, poučenie predpísané ustanovením § 119a ods. 1 O. s. p., neposkytol. Z uvedeného rozhodnutia dovolateľ vyvodil, že poučenie podľa § 120 ods. 4 O. s. p., uvedené len v predvolaní na pojednávanie, nie je postačujúce. Zápisnica z pojednávania má zachytávať priebeh samotného pojednávania, a preto je súd podľa neho povinný poučenie podľa ust. § 120 ods. 4 O. s. p. nielen zaznamenať v zápisnici, ale aj reálne účastníkom konania na pojednávaní predniesť, k čomu v prejednávanej veci na súde prvého stupňa nedošlo, dokonca poučenie nie je ani formálne zaprotokolované v zápisnici z pojednávania, na ktorom bolo vyhlásené uznesenie, ktorým bolo dokazovanie skončené. Uvedený postup považuje žalovaný 1/ za nesprávny a s ďalšími procesnými pochybeniami malo dôjsť k odňatiu možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Ďalej uviedol, že súd prvého stupňa v rozpore s ustanovením § 118 ods. 4 O. s. p. najprv vyhlásil dokazovanie za skončené a až následne dal účastníkom priestor na záverečné reči. Právo tzv. záverečnej reči podľa § 118 ods. 4 O. s. p. pri dôslednej aplikácii zákonného procesného postupu zahŕňa aj právo účastníka na to, aby v nej uviedol nové skutkové tvrdenia, ako i nové návrhy na dokazovanie. V danom prípade súd prvého stupňa tým, že najprv vyhlásil dokazovanie za skončené podľa § 118 ods. 4 O. s. p. a až následne umožnil právo tzv. záverečnej reči, účastníkom konania znemožnil uplatniť nové skutkové tvrdenia a návrhy na dokazovanie. Dovolateľ nemohol predpokladať, že súd vyhlási dokazovanie za skončené, keďže takéto uznesenie sa vyhlasuje až po tom, ako súd umožní účastníkom právo tzv. záverečnej reči, preto sa dovolateľovi znemožnilo uplatňovať nové návrhy na dokazovanie ako i nové skutkové zistenia. Podľa dovolateľa súd prvého stupňa ani raz nepostupoval podľa ust. § 118 ods. 2 O. s. p. tým, že neuviedol, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné, ktoré zostali sporné, ktoré dôkazy budú vykonané a ktoré nie. Ak by tak postupoval, nemohlo by sa stať, že by žalovaný neuniesol dôkaznú povinnosť ohľadom preukázania toho, že žalované práce neboli vykonané a nebolo by vydané prekvapivé rozhodnutie.

Dovolateľ ďalej namietal nedostatočné zisťovanie skutkových okolností rozhodujúcich pre meritórne rozhodnutie veci. Odvolací súd nepovažoval za účelné doplniť dokazovanie výsluchom svedkov navrhovaných v konaní na súde prvého stupňa. Nesúhlasí so záverom odvolacieho súdu v tomto smere, lebo podľa neho súpisy vykonaných prác podpísané Ing. C. mohli spochybniť práve navrhovaní svedkovia, ktorých výpoveďou mohlo byť ozrejmené, prečo boli súpisy vykonaných prác S., a to aj napriek tomu, že k reálnemu vykonaniu týchto prác nedošlo. Táto skutočnosť mohla byť prípadne potvrdená predložením stavebného denníka na stavebné práce vykonané na stavbe Most Oravská Lesná - Nová Bystrica. V konaní nebolo preukázané, či osoba, ktorá podpísala listy realizovaných prác, bola aj subjektom oprávneným k prevzatíu a podpisu.

Podľa dovolateľa napadnuté rozhodnutie nespĺňa požiadavky ustanovenie § 157 ods.2 O. s. p. pretože skutkový stav, ktorý mal súd zistiť, vôbec nie je zachytený v odôvodnení rozhodnutia. V prejednávanej veci súd prvého stupňa len lakonicky konštatuje, čo zistil z jednotlivých dôkazných prostriedkov, pričom toto konštatovanie nemožno považovať za zhrnutie dôkazného stavu, ako i za vymedzenie skutkového stavu veci. Súd prvého stupňa ani neuviedol všetky dôkazné prostriedky, ktoré v rámci dokazovania vykonal, neuviedol ktoré skutkové zistenia považoval za základ svojho rozhodnutia a na základe akých dôkazov k nim dospel. Podľa žalovaného sa súdy priklonili iba ku skutkovej verzii žalobkyne, že práce boli vykonané. V zmysle výkazu podpísaného Ing. C. bez toho, aby tohto kardinálneho svedka vypočuli a zistili, čo vlastne tento svedok podpísal a z čoho vychádzal. Súdy sa v odôvodnení nezaoberali ani tým, ako prihliadli na výpoveď svedka Ing. E., ktorý tvrdil, že na rokovaní sám C. povedal, že výmery, ktoré podpísal, nie sú správne. Neuviedli ani to, prečo z niektorých vykonaných dôkazných prostriedkov neurobili žiadne skutkové zistenia a tieto dôkazné

prostriedky ani neoznačili. Týmto nesprávnym procesným postupom bola účastníkom konania odňatá možnosť konať pred súdom a tým je potrebné dovolanie považovať za dôvodné.

Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods.1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané v lehote stanovenej v § 240 ods. 1 O. s. p., účastníkom konania, po preskúmaní veci v zmysle § 242 ods. 1 O. s. p. dospel k záveru, že v prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa ustanovenia § 238 ods. 3 O. s. p. dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý je prípustný len proti zákonom výslovne určeným právoplatným rozhodnutiam odvolacieho súdu. V prejednávanej veci odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, pričom odvolací súd vo svojom potvrdzujúcom rozsudku nevyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu a rovnako nejde o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O. s. p., a preto prípustnosť dovolania podľa § 238 ods. 3 O. s. p. nie je daná.

Dovolateľ prípustnosť dovolania odôvodnil podľa § 237 písm. f/ O. s. p., t. j. tým, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Dovolateľ naplnenie ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p. vidí v tom, že nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O. s. p., že všetky dôkazy musí predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a že súd nepostupoval v súlade s ustanovením § 118 ods. 2 a 4 O. s. p., čo malo mať vplyv na podávanie ďalších návrhov na dokazovanie.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí však ísť o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých v dôsledku nesprávneho postupu súdu bol vylúčený.

Dovolací súd preskúmal postup odvolacieho súdu a aj súdu prvého stupňa v súvislosti s namietanými procesnými chybami. Z obsahu spisu vyplýva, že na pojednávaní, ktoré sa konalo 25. januára 2011 po úvodných prednesoch strán súd otvoril proces dokazovania. Žalovaní 1/ zastúpení právnym zástupcom mal možnosť vyjadrovať sa k veci, podávať návrhy na vykonanie dôkazov, vyjadrovať sa ku všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali a tým prispieť k ich hodnoteniu súdom. Následne bolo pojednávanie 5. apríla 2011, na ktorom bol zástupca žalovaného 1/ prítomný, mal možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom a navrhnúť ďalšie dôkazy. Právny zástupca uviedol, že trvá na výsluchu ním navrhnutých svedkov. Na to súd vykonanie ďalších dôkazov nepripustil a vyhlásil dokazovanie za skončené. Po skončení dokazovania mal žalovaný 1/ právo tzv. záverečného slova, kedy zhrnul svoje návrhy a vyjadril sa k vykonanému dokazovaniu. Z rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že pre skutkové a právne posúdenie veci považoval za dostatočné listinné dôkazy predložené účastníkmi, preto nepripustil ďalšie dokazovanie navrhnuté žalovaným 1/, a to svedeckú výpoveď Ing. T. C. a jeho nadriadeného pracovníka. Žalovaný 1/ ich navrhol k otázke rozsahu vykonaných prác. Súd však nepovažoval za spornú skutočnosť, že Ing. T. C. ako stavbyvedúci a ako zamestnanec žalovaného podpísal dodacie listy, v ktorých odsúhlasil výmery realizovaných prác, a preto dôvody, pre ktoré následne spochybnil

rozsah vykonaných prác, považoval za irelevantné. K uvedenému je potrebné uviesť, že priebeh konania určuje predseda senátu, resp. samosudca tak, aby pojednávanie bolo hospodárne, rýchle a efektívne a aby účastníci mali právo realizovať procesné práva priznané im Občianskym súdnym poriadkom. Žalovaný 1/ mal možnosť realizovať všetky procesné práva, priznané mu O. s. p. a súd prvého stupňa zrozumiteľným spôsobom vysvetlil svoj postup pri vykonaní dokazovania a prečo nerozhodol v súlade so skutkovým a právnym názorom žalovaného 1/. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa dospel k záveru, že doterajšie výsledky dokazovania vytvorili skutkový základ pre právne posúdenie veci a rozhodnutie súdu ako vecne správne potvrdil. Dovolací súd nemal dôvod odchyliť sa od ustálenej praxe v rozhodovaní a dospel k záveru, že na dovolateľom vytýkanú vadu rozhodnutia odvolacieho súdu, a to nedostatočné odôvodnenie, by mohol prihliadať len vtedy, ak by bolo dovolanie proti napadnutému rozhodnutiu prípustné z iného dôvodu.

Z uvedených skutočností dovolací súd dospel k záveru, že žalovaným 1/ vytýkaný nesprávny postup súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu nie je možné považovať za procesnú vadu v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p.

Pokiaľ ide o správnosť skutkových a právnych záverov založených na dokazovaní, tieto by bolo možné v dovolacom konaní posúdiť až v prípade, ak by bolo dovolanie prípustné (ide o dôvody, ktoré síce môžu zakladať dôvodnosť dovolania, nie však jeho prípustnosť). O taký prípad v prejednávanej veci nejde, pretože posúdenie, či rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, prichádza do úvahy iba vtedy, keď je dovolanie prípustné. V prejednávanej veci dovolací súd nezistil, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté vadou taxatívne uvedenou v § 237 O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného 1/ odmietol podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie tento opravný prostriedok prípustný.

Právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalobkyni v zmysle § 243b ods.5, § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. podľa úspechu účastníkov v dovolacom konaní. Žalobkyňa však nepodala návrh na priznanie trov dovolacieho konania, preto dovolací súd jej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.